

Video - Lohe Maryam

<https://www.youtube.com/watch?v=l33rFvckE6U>

متن کامل فارسی لوح مریم

هو

مریما عیسی جان بلامکان عروج نمود قفس وجود از طیر محمود خالی ماند و بلبل قدم
بصحرای عدم رو نمود و عندلیب الهی بر سدرهٔ ربانی بخروش آمد سراق عزت بردرید و
همای رفعت از شاخسار بهجت برپرید افلاکهای بلند بر خاک تیره بنشست و نعرها از دل
پر درد برخاست آب گوارا بخون تبدیل شد و صحن فردوس برین بخون آمیخته * بلی تیر
قضای الهی را سینهٔ منیر دوستان لایق و کمند بلای نامتناهی را گردن عاشقان شائق هر
کجا خدنی است بر صدراحاباب وارد آید و هر کجا غمی است بر دل اصحاب نازل گردد
عاشقان را چشم تر باید و معشوقان را ناز و کرشمه شاید حبیب اگر صد ناله سُراید
محبوب بر جفا بیفزاید اگر شربت وصال خواهی تن بزوال درده و اگر خمر جمال طلبی
در وادی حرمان پا نه مریما حزن را بسرور بچش و غم را از جام فرح درکش اگر
خواهی قدم در کوی طلب گذاری صابر باش و رخ را مخراش و آب از دیده مپاش و از
بی صبران مباح پیراهن تسلیم پوش و از بادهٔ رضا بنوش و عالمی را بدرهمی بفروش دل
بقضا دربند و بحکم قدر پیوند چشم عبرت برگشا و از غیر دوست درپوش که عنقریب در
محضر قدس حلقه زنیم و بحضرت انس روی آوریم و از برَبطِ عراق نغمهٔ حجازی بشنویم
و با دوست ملحق شویم ناگفتنی بگوئیم و نادیدنی به بینیم و ناشنیدنی بشنویم و باهنگ نور
هیكل روح را برقص آوریم و در حریم جان بزم خوشی بیآرائیم و از ساقی جلال ساغر
جمال برگیریم و بیاد رخ ذوالجلال خمر بیمثال درنوشیم چشم را از آب پاک کن و دل را
از حزن پروب و قلب را از غم فارغ نما و باهنگ ملیح برخوان گر تیغ بارد در کوی آن
ما گردن نهادیم

الحکم لله

O Maryam,

The Spirit of life ascended to the domain of placelessness; the Cage of Being was bereft of its Ever-blessed Cageling; the Bird of eternity took its flight to the wilds of evanescence; and the Divine Nightingale let out its cry on the Celestial Tree. The Tabernacle of Glory was rent asunder; and the Phoenix of Grandeur winged its way from the boughs of delight. Spheres, lofty and transcendent, descended on the darksome dust; and ailing hearts let out clamours of affliction. Wholesome waters were turned into blood, and with blood was tinged the Courtyard of the All-highest Paradise. Yea, the gleaming hearts of the friends are alone befitting of the darts of His decree, and the throats of those that love Him are alone yearning for the mesh of limitless anguish. Wherever a spear flies, it strikes the breasts of the friends; and wherever sorrow is dispelled, it descends on the hearts of the companions. Wells of tears are the eyes of the lovers, whilst charming indifference is the response of the objects of their desires. Shouldst the lover cry out with pain hundreds of times over, the beloved shall only add to the anguish of the lover. Shoudst thou desire to drink of the Cup of Reunion, thou must submit to evanescence;

and if thou wishest to partake of the Wine of His beauty, thou must enter the valley of privation.

O Maryam, taste thou joy in sorrow and drink thou anguish from the cup of gladness. Shouldst thou desire to advance into the wilderness of search endure patiently and do not tear away at thy face. Shed thou not tears from thine eyes and be not of the anxious ones. Put on the robe of submission and quaff from the wine of acquiescence; and sell the entire world for a mere derham. Give thy heart to God's irrevocable decree and submit to that which hath been ordained for thee. Open thine eyes of discernment and turn away from all else but the Friend, for ere long we shall gather round together at the Court of Eternal Holiness and gain admittance to the Presence of the Lord of Mercy. We shall hear the Harp-Player of Persia sing out in the melodious language of Hijaz, and come together with the Friend. We shall speak of the unspoken, behold the unseen, and give ear to that which is unheard. We shall bring to dance the Tabernacle of Spirit with the hymns of light and array the sanctuary of the heart with a delightful feast. We shall obtain the Chalice of Beauty from the Cupbearer of Glory and drink from its Matchless Wine in the memory of the Countenance of the Lord of Majesty. Dry up thy tears then, sanctify thy soul from sorrow, free thy heart from anguish, and sing out with thy melodious voice: Should there be swords raining down in the path to the abode of the all Beauteous; Our necks we shall offer on their edges at the behest of the all Glorious!